

МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«НАУКА В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ
ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА»**

(26-27 серпня 2022 р.)

Полтава
2022

УДК 001.3(063)
Н 34

Наука в контексті глобальної трансформації суспільства. Н 34 Матеріали науково-практичної конференції (м. Полтава, 26-27 серпня 2022 р.). – Одеса: Видавництво «Молодий вчений», 2022. – 140 с.
ISBN 978-617-8074-19-7

У збірнику представлені матеріали науково-практичної конференції «Наука в контексті глобальної трансформації суспільства». Розглядаються загальні питання архітектури, біологічних наук, державного управління, історичних, географічних, політичних наук та інші.

Збірник призначений для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, а також для широкого кола читачів.

УДК 001.3(063)

ЗМІСТ

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Бутрей Д.І.

МУЗИЧНА ШЕВЧЕНКІАНА ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ 7

Гірний О.О.

АРХІТЕКТУРА ХУДОЖНЬОГО МУЗЕЮ
У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ.....11

Клівак В.С.

МИСТЕЦТВО У ДОПОВНЕНІЙ РЕАЛЬНОСТІ.....14

Міщинська Л.М.

СИМВОЛІКА ТРАДИЦІЙНИХ ОРНАМЕНТАЛЬНИХ МОТИВІВ
ПОДІЛЛЯ В НАРОДНОМУ ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВІ.....17

Ян Чжеюй

КИТАЙСЬКО-ЄВРОПЕЙСЬКІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ
У РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ КРАЇНИ21

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Жук Н.М., Лупак О.М.

ЗМІНИ У ХАРЧУВАННІ СТУДЕНТІВ
ЗА УМОВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....24

ВІЙСЬКОВІ НАУКИ

Гудзь В.В.

ЗАНЯТТЯ З РУКОПАШНОГО БОЮ
ЯК МЕТОД РОЗВИТКУ ОСНОВНИХ
ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ У СИСТЕМІ
ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ27

Гудзь В.В.

РУКОПАШНИЙ БІЙ У СИСТЕМІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: ІСТОРІОГРАФІЧНИЙ ЕКСКУРС30

ГЕОЛОГІЧНІ НАУКИ

Цибух А.С.

ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ЮВЕЛІРНИХ ВИРОБІВ32

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Волошка Є.М.

ОГЛЯД ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТІВ
УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОСВІТИ.....35

Данильченко О.Є.

МЕХАНІЗМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІКТ
В ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ.....38

Драпогуз М.А.

СТРУКТУРНО-ДІЙОВИЙ АСПЕКТ ПОБУДОВИ
ЦІННІСНИХ СИСТЕМ СУСПІЛЬСТВА41

Мельник О.О.

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ PR-СТРАТЕГІЇ ТА ФОРМУВАННЯ
ІМІДЖУ ПУБЛІЧНОГО ДІЯЧА В УМОВАХ ВІЙНИ.....45

Міклуха Ю.О.

СУЧАСНИЙ СТАН КОМУНІКАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ
ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ48

Харакоз М.О.

СУЧАСНА МОДЕЛЬ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ52

ІСТОРИЧНІ НАУКИ

Власова В.С.

ІНТЕГРАЦІЯ ЖІНОК У ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ
ЧАСІВ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1917–1921 РОКІВ56

Кузьмич О.М.

ІСТОРИКО-ПОШУКОВА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ
ФАХОВОЇ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ КРАЄЗНАВЧОГО ДОСЛІДЖЕННЯ
«ВОЛИНСЬКИМИ СТЕЖКАМИ ЄВИ ФЕЛІНСЬКОЇ»).....61

Маркіна Л.А.

СУСПІЛЬСТВО ВІД ПРЕІСТОРІЇ ДО СЬОГОДЕННЯ
В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ІСТОРИКО-
АРХЕОЛОГІЧНОГО КОМПЛЕКСУ ЧЖОУКОУДЯНЬ, КИТАЙ).....65

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

Водяхін Є.В.

МІФОЛОГІЗАЦІЯ СИМВОЛІВ
В УКРАЇНСЬКОМУ ТЕАТРИ РАДЯНСЬКОЇ ДОБИ.....68

Данник К.О.

ВИЗУАЛЬНА КУЛЬТУРА В ІСТОРІЇ МИСТЕЦТВ
(АСПЕКТ КОЛЬОРУ).....71

МЕДИЧНІ НАУКИ

Макієвська Н.Р., Воронкова Ю.С., Воронкова О.С.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ СЕРОЛОГІЧНИХ
МЕТОДІВ ДОСЛІДЖЕННЯ В ЛАБОРАТОРІЇ74

Огороднік Н.А.

КОНЦЕПЦІЯ ТЛЮЧОГО ЗАПАЛЕННЯ
ЯК ДОМІНУЮЧИЙ ЕЛЕМЕНТ У ПАТОГЕНЕЗІ
ПОСТКОВІДНОГО СИНДРОМУ (LONG COVID)79

ПОЛІТИЧНІ НАУКИ

Балінська Я.О.

РОЛЬ МЕДІА У ФОРМУВАННІ ЄВРОСКЕПТИЧНОГО ДИСКУРСУ84

Бринюк К.В.

СПЕЦИФІКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ
ПРИ УПРАВЛІНСЬКИХ КОМУНІКАЦІЯХ
В ОРГАНАХ СУДОВОЇ ВЛАДИ.....88

Кирпичник Р.І.

КІНЕЦЬ ЕПОХИ «ФІНЛЯНДИЗАЦІЇ» – НОВА СТОРІНКА
В КУЛЬТУРНО-ПОЛІТИЧНІЙ ІСТОРІЇ СКАНДИНАВІЇ
ТА УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ.....91

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

Варганова Д.О.

НАЙБІЛЬШ ПОПУЛЯРНІ ДОДАТКИ GOOGLE 202294

Дорофєєв О.А.

ВПЛИВ КУЛОНОВОГО ТЕРТЯ НА ДЕФОРМУВАННЯ
МАТЕРІАЛІВ В ДОГРАНИЧНІЙ ТА ГРАНИЧНІЙ СТАДІЯХ 101

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

Борисенко М.Ю., Лобов В.Р., Міхрін Е.О.

ЧИСЕЛЬНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ЧАСТОТ ВІЛЬНИХ КОЛИВАНЬ
ГОФРОВАНИХ ПЛАСТИН РІЗНОЇ ТОВЩИНИ 105

Бохонов Ю.Є.

УЗАГАЛЬНЕННЯ НЕРІВНОСТЕЙ
КОШІ-БУНЯКОВСЬКОГО ТА ГЕЛДЕРА 109

Пилипіва О.В., Тимошкевич Л.М.

ВІДНОВЛЮЮЧЕ СПЕКТРАЛЬНЕ ЧИСЛО
ЗВАЖЕНИХ ГРАФІВ-ЦИКЛІВ 113

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ТА СПОРТ

Іванова А.М.

ЗДОРОВ'Я ЯК КОНСТИТУЦІЙНА ЦІННІСТЬ:
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ 117

Іванова А.М.

ЗМІСТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ КУРСАНТІВ
ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ МВС УКРАЇНИ 121

Парна О.М.

ІГРИ З М'ЯЧЕМ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ВЛУЧНОСТІ
У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 125

Підгайна В.О.

ВИКОРИСТАННЯ ЗАНЯТЬ З ПЛАВАННЯ
ДЛЯ ЗМЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я ТА ФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ
ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ 129

ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ

Терещенко О.В.

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МІГРАНТІВ 133

ХІМІЧНІ НАУКИ

Мельник А.С., Чигиринець О.Е.

ЗАСТОСУВАННЯ ГАЛУАЗИТУ ЯК НАНОКОНТЕЙНЕРА
ДЛЯ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ 136

Харакоз М.О.

студентка,

Київський національний університет будівництва та архітектури

СУЧАСНА МОДЕЛЬ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Емпіричний досвід історичного розвитку демократично орієнтованих держав засвідчив, що при централізованому управлінні й регулюванні процесів життєзабезпечення громадян зменшується ефективність виконання державою своїх функцій і погіршується якість публічних послуг, наданих громадянам. У загальному сенсі децентралізацію можна визначити як форму організації державної влади, при якій органи влади, що представляють місцеві адміністративно-територіальні одиниці, наділені визначеними законодавством компетенціями для самостійного розв'язання питань місцевого значення та делегованих державою завдань, пов'язаних із забезпеченням життєдіяльності відповідної території [1].

Місцеві органи влади, які уособлюють органи місцевого самоврядування, у межах, визначених законом, повинні забезпечувати на відповідній території дотримання гарантованих державою прав і свобод громадян, надання відповідних публічних послуг жителям, брати участь у реалізації загальнодержавних функцій, програм та заходів. Головний мотив децентралізації влади – акцент на підвищенні ефективності управління та поліпшення якості надання публічних послуг з огляду на можливість урахування місцевих чинників та наближення управлінських органів і рішень, які вони приймають, до безпосереднього громадянина-споживача таких послуг. Також децентралізація надає можливість більш широкого використання форм прямої демократії і на цій основі – підвищення легітимізації управлінських рішень, налагодження та підтримки діалогу між органами місцевого самоврядування й жителями, підвищення рівня довіри до органів місцевого самоврядування та держави загалом.

Україна – одна з найбільших європейських країн як за чисельністю населення, так і за територією, тому необхідно усвідомлювати, що розпочатий у 2015 році процес децентралізації повноважень та ресурсів ще далекий від завершення. Децентралізація є динамічним процесом, у якому

держава повинна реагувати на зміну економічної, політичної, соціальної, гуманітарної ситуації та адаптувати управлінські підходи та принципи.

У процесі реформування керівництво держави й усе суспільство повинні опиратися на накопичений світовий досвід децентралізації. Йдеться не про неосмілене імпортування певних моделей, а про виважену й усвідомлену власну політику, з урахуванням соціально-економічних можливостей держави, культурно-історичного контексту розвитку українського суспільства, територіальних, географічних, кліматичних та багато інших чинників.

У здійсненні децентралізації важливо не допустити надмірної автономізації регіонів і посилення їхньої соціально-економічної диференціації. Формування регіональної політики повинне ґрунтуватися на засадах консолідації державних та місцевих матеріальних і нематеріальних ресурсів з урахуванням економічних, історико-культурних, ментальних особливостей відповідних територій. Стратегічною метою децентралізації має стати створення громад, здатних виконувати основні соціальні функції, надавати населенню необхідні для життєдіяльності сервісні послуги; формувати базу виробничу та соціальну інфраструктуру.

Сучасна модель існування суспільства повинна передбачати елементи високого рівня самоорганізації та самоуправління на базі створення фінансово самодостатніх та інституційно спроможних громад, функціонування яких забезпечується за допомогою різних механізмів державного управління. Місцеве самоврядування – специфічна форма організації державної влади і управління на місцевому рівні, що базується на принципах представницької та прямої демократії щодо розв'язання питань забезпечення життєдіяльності відповідної території. У процесі формування та реалізації управлінських рішень держава безпосередньо взаємодіє з місцевим самоврядуванням і забезпечує виконання значної частини своїх функцій через органи місцевого самоврядування. Держава, як головна політична інституція, за допомогою монопольних владних повноважень здійснює розгортання демократії й безпосередньо впливає на місцеве самоврядування [2]. Під час здійснення влади та управлінських функцій на місцевому рівні державна влада і державне управління перетворюються у демократичні інститути управління, якими є органи місцевого самоврядування. Державна влада і місцеве самоврядування – способи реалізації народом своїх конституційних прав на здійснення влади і державного управління. Отже, іще раз слід наголосити на тому, що місцеве самоврядування – це одна з форм державної влади та державного управління

на базовому рівні і воно (місцеве самоврядування) повинно функціонувати виключно в Конституційних і законодавчих межах. Сьогодні ми часто зустрічаємо хибне твердження про те, що органи місцевого самоврядування є самостійними, незалежними і можуть діяти на власний розсуд. Це – деструктивна позиція, яка шкодить, як інтересам самого місцевого самоврядування і жителям громад, так і державі загалом. Нагадаємо норми статті 19 Конституції України, де визначено, що «органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України».

Місцеве самоврядування – це особлива форма державного управління, що базується на демократичних принципах і передбачає залучення громадян, які спільно проживають на території громади, до управління публічними справами (або їх частиною) у межах, визначених законом, на засадах організаційної, фінансової, матеріальної самостійності. Звернімо увагу на трактування у вітчизняному законодавстві «місцевого самоврядування», оскільки це важливо для розуміння його сутності та повноважень. У статті 140 Конституції України визначено, що місцеве самоврядування – право територіальної громади самостійно розв'язувати питання місцевого значення в межах Конституції й законів України. У статті 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що місцеве самоврядування – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування розв'язувати питання місцевого значення в межах Конституції та законів України.

Зважаючи на зазначені норми, бачимо, що компетенція місцевого самоврядування обмежується розв'язання питань місцевого значення. Водночас законодавчо та нормативно не охарактеризовано та не врегульовано, що визначається питаннями місцевого значення, також відсутній перелік цих питань.

На відміну від вітчизняного законодавства, Європейська хартія місцевого самоврядування констатує, що «місцеве самоврядування означає право та спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання й управління суттєвою часткою публічних справ, під власну відповідальність, в інтересах місцевого населення» [3]. Отже, правова сутність місцевого самоврядування в Україні відрізняється від сутності, визначеної в Європейській хартії. Місцеве самоврядування в Україні обмежене вирішенням питань лише місцевого значення, тоді як

Європейська хартія передбачає, що місцеве самоврядування опікується суттєвою часткою публічних справ, тобто питаннями безпосереднього забезпечення загальних суспільних потреб та задоволення публічних інтересів соціальної спільноти в різних сферах життєдіяльності [4].

Сьогодні, коли формуються фундаментальні засади нової моделі місцевого самоврядування в Україні важливо визначити, яким обсягом компетенцій буде опікуватися місцеве самоврядування. Слід зауважити, що наявні напрацювання змін до Конституції України передбачають підхід до визначення місцевого самоврядування ідентичний до того, який сформульовано в Європейській хартії.

З огляду на сучасний суспільно-політичний та соціально-економічний контекст, система місцевого самоврядування потребує детального критичного аналізу для того, щоб у контексті децентралізації сформувати дієздатне місцеве самоврядування, здатне ефективно виконувати весь спектр визначених завдань на засадах субсидіарності надання послуг. При цьому слід урахувати наявний емпіричний досвід функціонування місцевого самоврядування, історичні та культурні традиції держави та окремих регіонів, ментальність українського суспільства. Визначальним у процесі децентралізації є те, що система місцевого самоврядування повинна формуватися з огляду на світовий досвід, але на ґрунті українського середовища і з урахуванням його особливостей. Також слід зважити на те, що формування та становлення місцевого самоврядування – це тривалий і важкий процес, який потребуватиме багато зусиль і часу не лише від влади та політикуму, але й від усього суспільства.

Список використаних джерел:

1. Гурне Б. Державне управління / пер. з франц. Київ : Основи, 1994. 165 с.
2. Самойленко Л. Я. Демократичні принципи взаємодії органів державної влади і місцевого самоврядування. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2015. № 2(13). С. 181–187.
3. Європейська хартія місцевого самоврядування. Законодавство України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036
4. Куйбіда В. С., Білинська М. М., Петроє О. М. Публічне управління: термінологічний словник : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2018. 224 с. URL: http://e-pidruchniki.com/content/1643_Pyblichni_spravi.html

Наукове видання

НАУКА В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Матеріали друкуються в авторській редакції

Дизайн обкладинки: А. Юдашкіна
Верстка: В. Удовиченко

Підписано до друку 30.08.2022. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 8,14. Тираж 100. Замовлення № 0822/24.
Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»
65101, м. Одеса, вул. Інглезі, буд. 6/1
Телефони: +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 7623 від 22.06.2022 р.